

במדינה

דרכי-חיים

פספורט תמורת

אצבע חשיש

מיכאל מייזלר עשה

טובה לשתי ידידות —

ועלוז לאכז את אורחותו בשל כך

דווקא אותו היו צריכים לתפוס. מכל עשרות הישראלים. המשתתפים מדי ערב בעסקות חשיש קטנות. וקטנות פחות — היתה המשטרה צריכה ליפול דווקא עליו. מיכאל מייזלר לא חשש ממאומה. כאשר יצא מביתו ברמת-גן לתל-אביב בשליחות קטנה. שתי האורחות שלו — ידידות ותיקות מאנגליה שבאו לביקור בארץ — ביקשו ממנו לקנות להן אצבע חשיש. מאחר שלא ידעו בעצמן את המקורות כאן.

דמויות באפלה. מייזלר, יליד אנגליה ובעל דרכון בריטי, יצא מיד, כג'ר טלמן בריטי מלידה, בשליחות העלמות. יצא — ולא חזר עוד, באותו ילדה. הוא הגיע בשלום למרכז המכירות בצפון תל-אביב — מעגן-הסירות ביר-קון, מאחורי קולנוע פאר. הוא נפגש בשלום עם גבר שצץ מתוך האפילה, שאל אם הוא רוצה משהו. הוא קנה ממנו בי שלום אצבע חשיש, ואפילו נפרד ממנו לשלום.

עד כאן. ברגע זה, זינקו על הקונה והמוכר המופתעים מספר דמויות אפלות. ההמשך התקיים בתחנת המשטרה. הי דמויות האפלות התגלו כאנשי חוליותיו של סמ"ר אלי דדון ממיפלגה-הסמים, שי שכבו במארב וחיכו להודמות המתאימה. המוכר התגלה כסולימאן אגארבאריה (20). תושב אום-אל-פאחם. והקונה, מייזלר, התי גלה כדקורטור תמים, היושב בארץ בי מעמד של תושב ארעי ומחכה לקבל את האורחות הישראלית.

אז תעשה טובות. השאלה היתה, אם אכן יקבל אותה — או שהטובה שי עשה תעלה לו באובדן הדרכון הכחול. שכן בפני שופט-השלום התל-אביבי חיים שפירא הציגה התביעה את סולימאן חקטן כסוחר חשיש גדול, ואת הדקורטור בן ה-25 כקונה חשיש. ומאחר שהחוס לא עושה טובות לעושי טובות, סירבה התי ביעה להתחשב בטענתו שעשה טובה לי בנות, תבעה להרשיעו.

סניגורו, עורך-הדין אורי רון, טען לי עומת זאת כי המדובר בצעיר ישר-דרך, שלא ביקש את האצבע החומה לעצמו, והמבקש בכנות להתאזרה בארץ-הקודש. משום כך, יואל נא בית-המשפט וישלחו לקבלת חסוקר של קצין-המיבחן. אם יקבל בית-המשפט את בקשתו, ולא יפגע בסיכוייו של מייזלר לקבל אורחות ישראלית, הבטיח הסניגור — מבטיח שול-חו לא לעשות יותר טובות לעולם.

שמו הולך לפניו

צעיר ערבי מעזה נשדה לשדוש

שנות מאסר

על אונס צעיר יהודי מקריית-גת

"תמיד הבעייה עם התחת." נהג לומר יוסי בנאי בערב שירי ג'ורג' בראסאנס. לגבי הצעיר העזתי, שעמד בפני בית-הדין הצבאי בעיר מגוריו, היתה הבעייה כפולה: היא התחילה בשמו — באנטווי, נגמרה באישום נגדו: אונס ומעשה סדום בנער יהודי בן 15.

נימוסים משונים. סאיו חמדן אלי באנטווי ניתקל בייצר הרע בשעה חמש בבוקר. היה זה כאשר יצא ממישמת-ליר לה במיפעל לייגת בקריית-גת, פגש נער מקומי, הומיניו לכוס קפה. מין הון להון התיידדו והשניים והצעיר היהודי הוזמן לי עזה לביקור-נימוסין.

בתום הביקור, מיהר הנער למיטרה, התלונן על אונס ומעשה-סדום. באנטווי נעצר, הודה באשמה, והורשע. אחד משלושת השופטים הצבאיים שישבו בדין, דרש להכניס את הנאשם לעשר שנות מאסר. למולו של באנטווי, הוא נותר בדעת מיעוט ובית-הדין, בראשותו של רס"ן יורם גליון, פסק לאנס שלוש שנות מאסר.

(* טיזי בערבית פירושו ישבן.)

בימי הזוהר בוריס קישון, אשתו וילדיה ובנם דני, אז בן תשע, בתצלום משנת 1955. הד"ר לכימיה הצעיר היה אז בתחילת דרכו באנגליה.

למרות שלא ידע מילה אנגלית, החל תוך שלושה שבועות מנהל את המיפעל, כאילו נולד שם. כך החלו ימי הזוהר, כאשר הכיר מאי המבריק, לשעבר תושב מעברת בתי-ים, הפך לתעשיין מיליונר.

עלייתו ומותו של בוריס קישון, קרבן פרשת הסחיטה

המדיניונר הנהלפו

הבקבוק הגדול

הוא שהרס את המיליונר, הביא לבסוף למותו. קישון, כאן בקוקטייל עסקים לפני שש שנים, היה שתיין גרוע, למרות שהחל לשותות בגיל מוקדם.

לחמוף חמש שנות מאסר — זו מכה רצינית לכל אדם. אך לגלות, שבוע לאחר גזר-הדין, כי אך כחוט-השערה הב

דיל בינך לבין החופש — זה כבר השיא. זה בדיוק היה השבוע מצבו של יו"ר לריאה, שנידון בשבוע שעבר לחמש שנות מאסר בפרשת הסחיטה הענקית מהמיליונר היהודי הבריטי בוריס קישון:

שבוע לאחר שהחל לריאה לרצות את מאסרו הממושך — נפטר בוריס קישון מ"התקפת-לב בנמלי-התעופה של לונדון, ובוריס קישון היה העד היחיד, שבעור רתו אפשר היה לשלוח את לריאה למאסר. לוא היה קישון נפטר קודם, או המיש פט נדחה — היה לריאה נמלט מעונשו.

מהפכה

אצל המהפכנים

את התקפת-הלב הראשונה שלו קיבל בוריס קישון בשיא הצלחתו ועושרו, כמיליונר ותעשיין מצליח וממציא מבריק. את התקפת-הלב השנייה — שהיתה גם הסופית — קיבל בשיא הידרדרותו והשפלותו, כששמו מוכפש ברחבי העולם כקלי פן פתולוגי שהרס את משפחתו, הפסיד מיליונים בקלפים וסחיטות, נירדף על-ידי מישעים ברחבי העולם.

את התקפת-הלב הראשונה קיבל לפני שש שנים, את השנייה לפני שבוע. ומה (המשך בעמוד 28)

מאלבום המשפחה תצלומים מלפני עשר שנים, בבית-המשק פחה בלונדון: קישון בחברת אשתו ובחברת בנו דני, אז בן שלוש. אישה-העסקים המצליח היה בעל ואב מסור ואוהב, אולם משיכתו החולנית לקלפים היתה חזקה יותר, גרמה להרס ולחרפה שלו ושל משפחתו.